

Μονομαχία στη Βουλή
(και όχι στο Ελ Πάσο)

Μεσ' την αρένα της Βουλής ο ένας εις τον άλλο
δυο γίγαντες ριχτήκανε με πάταγο μεγάλο.

Ο Αλέξης με τον Κούλη μας γενναίοι μονομάχοι
ανέλαβαν τη διαπλοκή να σκίσουνε μονάχοι·
ο αυγουλομάτης πολεμά σκληρά το γουρλομάτη
και προσπαθούν να βγάλουνε ο ένας του άλλου μάτι·
μα τα δικά μας βγάζουνε, για άλλων το γινάτι.

Τα ξίφη διασταυρώνουνε προβάλλουν τις ασπίδες

να αποφύγουν πλήγματα αντίπαλου παγίδες.

Χτυπούν ζερβά χτυπούν δεξιά χτυπούν πάνω και κάτω
ρίχνουνε βέλη πύρινα μ' αιχμή κάποιο τσιτάτο·
με μάνητα παλεύουνε, υποχωρούνε και ορμούν
κι αν πέφτουνε σηκώνονται και πάλι εφορμούν,
της διαπλοκής να σπάσουνε τα βρόχια που τους πνίγουν
μα αυτά είναι πολύ πυκνά και πάλι τους τυλίγουν.

Ηχούν χειροκροτήματα στο κάθε χτύπημά τους
κραυγές και ζήτω ακούγονται από το στράτευμά τους
που δύναμη τους δίνουνε στο φοβερό αγώνα
για της πατρίδας το καλό κι όλου του κόσμου ακόμα.

Η μάχη είν' αμφίρροπη· είναι κι οι δυο γενναίοι
και μεσ' της μάχης τον αχό φαίνονται πιο ωραίοι,
που δε μπορείς με σιγουριά να πεις ποιος υπερέχει
και ποιος περσότερο απ' τους δυο στη διαπλοκή μετέχει.

Ούτω…
γενναίως εμαχέσαντο, που θα 'λεγε ο Ζουράρις,
κι από ψηλά καμάρωνε ο πολεμάρχος Άρης
τους δυο λεβέντες τους καλούς να μάχονται υπέρ πάτρης
υπέρ βωμών και εστιών μα της δικής τους πάρτης.

Κι εμείς…
σα χάνοι τους κοιτάζαμε ίσως και τους θαυμάζαμε…

15 του Οκτώβρη 2016
ΧρΙστοΣ